

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 12. V Ljubljani, 1. decembra 1892. Leto XXII.

Na Miklavžev večer.

Prišel Miklavžev je večer,
 Otrokom radost z njim obila,
 In k svetcu moli mnogotér,
 Da lepa bi prejel darila . . .

Ob oknu pa klečí otrók:
 Na licih se pozná mu béda,
 Solz vrè mu iz očij potók,
 Moleče v nebo zvezdno gléda:

„O čuj me, sveti Nikoláj,
 Čuj glas ubogega otroka:
 Daróv blestečih mi ne dáj,
 Ne dáj posvetnih tvoja roka!

A več še, kakor dar je vsak,
 Ki danes jih dariš po svetu,
 Najdražji dar mi pač je tak,
 Ki tebe prosim ga — očetu! — —

Preteklo je vže nekaj let,
 Kar oče mene je ostavil,
 Črez rek devét, gorá devét,
 V svet novi srečni se odpravil.

In zdaj se vrača spet domóv,
 — Takó mi pisal otročiču —
 Zató ga váruj ti — valóv,
 Da zopet vidim ga — v božiču!“ . . .

Vitalis.

